

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Vlrix conscientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

delibus simulatio; spem vultu serenant, cædes & lanienas pectore co-
quunt. Nulla tam dira feritatis scena est, quàm Iracundia, libidine,
avaritiâ, ambitione, invidiâ, stimulata non instruat. Ægisthus Tantalii
nepos, Thyestis filius adulter & parricida (improbitas est catenata) scele-
ra sceleribus cumulavit; & ipse denique cognato ferro cum adultera,
cecidit Nemesi victima, euntibus in orbem execrandis facinoribus, è pe-
filitenti sanguine profluentibus. De Ægistho Ovidius lib. I. de remed.
amoris.

Quæritur, Ægisthus quare sit factus adulter:

In promptu causa est. desidiosus erat.

Hoc agunt, qui nihil agunt. Ex ignaviâ palude quid aliud, quàm
obscœnum exspectes? De *Oreste*, eiusque similibus Poëtæ dicunt: quod
falso pius & sceleratus eodem, dum paternam cædem & pollutum eius
thorum vindicando, manus violentas intulit matri. Unde jus hoc filio
in parentem? an scelus unum plectendum altero? Profugum per alienas
terras circumegerunt manes, animi malè conscii, quemadmodum Cai-
num olim. Verè Tullius in oratione pro Milone: *Magna vis est con-*
scientia: ut neque timeant, qui nihil commiserint: & pœnam semper ante
oculos versari putent, qui peccaverint. Orestes est agitatus ita furiis, ut
dexteram, quâ parricidium commisit, arrosarit & devorârit. Nempe in
quo quis peccat, in eo punitur.

III. Inter Furias etiam mater, quamvis impia, impiè tamen inter-
fecta occurrit armata facibus, incincta colubris Maro 4. *Æncid.*

Aut Agamemnonius scenis agitur Orestes

Armatam facibus matrem, & serpentibus atris

Cùm fugit, ultricésque sedent in limine Diræ.

Elegans locus, & explicatione morali dignus. Orestes immisso
furore percitus ad templum Apollinis, velut ad asylum confugit: nam
per vltices Diras, seu Eumenidas nusquam consistere licebat. Templum
ingredi Furia non audebant (en reverentiam loci sacri, & immunita-
tem) igitur comitatæ matris (Clytemnestræ) umbrâ, ædem Numinis
obsidebant in vestibulo; denique elapsus Orestes, persequentibus tamen
Diris, Athenas venit in Areopagum ad Judices, quibus nihil sanctius,
nihil incorruptius. Hi cùm sententiis, ut Tullius ait in Miloniana,
variarent (an scilicet condemnarent; an absolverent reum) liberatus est
Oraculo Dæ Minervæ, & sanitati mentis restitutus, cùm jam antè per
sororem Iphigeniam, ad aram Dianæ Tauricæ expiatus fuisset, non ta-
men

P p 3

(c) *Utrix conscientia.*

men omaino à Furiis quietus; donec Minervæ tanquam sapientissimæ, calculus absolutionis accessit.

Quò ostenditur nullum esse facinus tam impium & sceleratum, quod animo pœnitenti detestatum, non inveniat locum veniæ, si non apud homines (quales Areopagita fuerunt) certè apud superos, ritè placatos. Ultrices Diras (Suetonio teste) sensit Nero parricida, materna specie cum verberibus ac tædis ardentibus incurrentes. Sensit Caracalla Imp. (Xiphilino narrante) pœnas fratris occisi, insectantibus Furiis exolvens. Sensit Imp. Constans, (referente Cedreno) Theodosii, fratris interempti umbris inquietatus. In vitis PP. legimus umbram pueri ab homicida occisi, jugiter hominem, etiam monachum jam effectum, fuisse persecutum, & identidem ei exprobrasse: *Cur me occidisti?* ita, ut angore & tœdio victus, monasterio egressus ultrò se iudici plectendum tradiderit. Tullius in Rosciana, nolite, inquit, putare, quemadmodum in fabulis sæpenumero videtis, eos, qui aliquid impiè, sceletatèque commiserint, agitari & perterri Furiarum tædis ardentibus. Sua quemque fraus, & suus terror maximè vexat: suum quemque scelus agitat, amentiaque afficit, suæ malæ cogitationes, conscientia animi terrent. Hæ sunt impiis assidua, domesticæque Furia: quæ dies noctesque parentum pœnas à consceleratissimis filiis repetunt. Idem in Pisoniana: Nolite putare, ut in scena videtis, homines consceleratos impulsu Deorum, terri Furiarum tædis ardentibus: Sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia, de sanitate ac mente deturbat. Hæ sunt impiorum Furia, hæ flammæ, hæ faces, hæ flagella, catenæ, serpentes, tormenta, quibus ultrices Diræ munus suum in reos exequantur.

